

Basın Açıklaması**53. Münih Güvenlik Konferansı**

Politikacı, akademisyen ve uluslararası örgüt temsilcisi, 14-16 Şubat 2020 tarihlerinde her yıl Almanya'nın Münih kentinde düzenlenen güvenlik konferansına katıldı. Konferansın teması, "Batısızlık" olarak belirlendi. Konferansta, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra kurulan küresel liberal düzen ele alındı. Almanya stratejisinin yapısındaki kavramsal tutarsızlığa ek olarak Almanya Cumhurbaşkanı Frank-Walter Steinmeier, Dışişleri Bakanı Heiko Maas, Savunma Bakanı Annegret Kramp-Karrenbauer konuşmalarında Almanya'nın dış ve güvenlik politikasının maruz kaldığı tehlikelere değindiler.

Cumhurbaşkanı Frank-Walter Steinmeier, Alman dış ve güvenlik politikasının ana hatlarını çizdi. Konuşmasının başında Steinmeier, uluslararası politikanın genel çerçevesinde meydana gelen değişikliğin, değişmezlerin sorgulanmasına yol açtığını belirtti. Frank-Walter Steinmeier, "Dünya siyasetinde giderek daha yıkıcı bir dinamiğe tanık olmaktan korkuyorum... "Süper güçlerin rekabeti" düşüncesi, sadece günümüzdeki stratejileri belirlemiyor, aynı zamanda yeni gerçekliği de şekillendiriyor..." dedi. Rusya ve Çin'den sonra Almanya'nın en yakın müttefiki Amerika Birleşik Devletleri de şimdi uluslararası toplum fikrini reddediyor. Yeni güvenlik ikilemleri, nükleer silah yarışı, artan bölgesel çatışmalar, dar milliyetçilik, kolektif eylem yoluyla insanlığın devasa sorunlarına cevap vermeyecektir. Almanya, dostlarıyla çevrili olmasına rağmen AB, büyük zorluklarla karşı karşıya. Steinmeier, "Bugün Avrupa Birliği'ne baktığımızda, yakınlık yerine ekonomik farkındalık görüyoruz. Politik ve ideolojik çatlaklıklar var... Geçmişten farklı olarak, artık büyük güçlerin 2020'de Avrupa'nın siyasi entegrasyonuna ilgi duymuyor. Aksine büyük oyuncuların her biri, Avrupa Birliği pahasına kendi çıkarlarını gözetiyor ve bu bizim için iyi bir gelişme değil." diye konuştu. Cumhurbaşkanı'na göre her iki gelişmeye de karşılık verilmelidir... Dolayısıyla uluslararası toplum düşüncesi korunmaya devam etmeli, uluslararası bir hukuk sistemi aranmalı ve dünyadaki Alman varlığını kanıtlamak için kaçınılmaz "bir çerçeve olarak Avrupa güçlendirilmelidir."

Operasyonel düzeyde böyle bir dış ve güvenlik politikası, eşzamanlı olarak NATO ve Avrupa Birliği'nin ortak dış ve güvenlik politikasının güçlendirilmesi yoluyla gerçekleştirilebilir. Steinmeier göre, Almanya için Avrupa Birliği'nin savunma politikasını geliştirmesi, NATO'daki Avrupa direğinin genişlemesi kadar önemli. Dışişleri Bakanı Heiko Maas ile Savunma Bakanı Annegret Kramp-Karrenbauer de bu "ikili stratejiden" söz etti. Dışişleri Bakanı Maas, Almanya'nın, askeri çaba da dâhil olmak üzere daha fazla gayret sarf etmeye hazır olduğunu vurguladı. Maas, "Tabii ki, NATO'nun güçlü bir Avrupa ayağı olarak bir Avrupa Güvenlik ve Savunma Birliği kurmayı düşünüyorum. Fransa ile birlikte bu konuda çok çalışıyoruz ve Cumhurbaşkanı Macron'un stratejik diyalog kurma teklifini kabul ediyoruz." dedi. Ancak bu askeri angajman, belli bir politik mantığı takip etmek zorunda: "Diplomasi ve net bir siyasi strateji olmadan, sahadaki kapasiteyi geliştirmeden, en iyi ihtimalle askeri operasyonlar işe yaramayacak, en kötü ihtimalle de krizler şiddetlenecektir." Eski Savunma Bakanı Peter Struck yaptığı açıklamada, bu konudaki ana hattı belirledi: "Almanya'nın güvenliği, Hindu Kush'tan başlıyor." Bu ana hat şimdi genişletilmelidir. Almanya'nın güvenliği, (Irak, Libya ve Sahel'de savunulduğu gibi New York, Cenevre ve Brüksel'deki müzakere masasında da savunulmalı.) Annegret Kramp-Karrenbauer'e göre, Almanya ve Avrupa, uluslararası siyasette ağırlığını hissettirmeli. Bu sadece ABD ve Çin arasındaki sistematik rekabet için geçerli değil, aynı zamanda Avrupa'nın Güney komşusu - Afrika ve Orta Doğu- için de geçerli.

Burada özetlenen Almanya'nın dış ve güvenlik politikasının ana hatlarının ciddi yansımaları var. Alman hükümeti, bağımsız bir Avrupa dış ve güvenlik politikası oluşturmak için, Emmanuel Macron'un stratejik diyalogu gibi girişimlere açık olmak istiyor. Ancak bağımsız bir Avrupa savunma politikası, Doğu Avrupa ülkelerinin muhalefeti nedeniyle başarısız olmaya mahkûm, tarihsel düşmanlıkları yeniden canlandırabilir. Uluslararası siyaset ve toplum dergisindeki bir analize göre "Almanya ve Fransa'nın ABD'den bağımsız bir Avrupa savunma politikası belirleme düşüncesi, Polonya hükümetinin, Avrupa'nın Almanya'nın güdümüne gireceğine dair korkularını artırıyor." Almanya, bir yandan ABD ile transatlantik ittifakı güçlendirirken, öte yandan

Avrupa dış ve güvenlik politikasını NATO'nun Avrupa'daki ayağı olarak lanse ediyor. Fransa ile yaşanan anlaşmazlık, stratejik diyalogu tehlikeye atıyor ve aslında başlamadan önce projenin başarısız olmasına neden olabilir. Ayrıca Arap Körfezi'ne tek taraflı Avrupa müdahalesi ve Avrupa'nın ABD'den bağımsız İran politikası, (Maksimum baskı politikası) aslında farklı çıkarların ve uyuşmazlıkların habercisi.

Yanı sıra Almanya'nın Orta Doğu ve Afrika kıtasındaki çıkarları, başarısız stratejilere dayalı. Hem Amerika Birleşik Devletleri hem de Fransa, Avrupa çevresinde - yani İslam dünyasında - etki alanlarını, ekonomik çıkarlarını, ideolojik-kültürel politikalarını korumak veya genişletmek isteyen düşmanca aktörler olarak algılanıyor. Amerikan ve Fransız müdahalelerinin ardından ortaya çıkan Alman dış ve güvenlik politikası, Afganistan, Irak veya Mali'de olsun İslam dünyasındaki önceki savaşlar gibi başarısız olmaya gebe. Dahası devam eden bir istikrarsızlık söz konusu. Nedeni, savaş sonrası dayatılan düzenin, İslami kimlik ve yaşam biçimiyle taban tabana zıt olması. Arap Baharı sırasında Alman Dışişleri Bakanlığı'ndaki stratejistler, İslam dünyasındaki mevcut varlıkların başarısız olduğunu ve gerçek bir İslam Devletinin kurulmasıyla ancak bu bölgede siyasi istikrarın sağlanabileceğini fark etmeleri gerekiyordu. Irak, Libya ve Sahel'de Batı değerlerini savunan saldırgan bir dış politika, mevcut çatışmaları sürdürecektir ve Almanya, nispeten olumlu itibarını tamamen yitirecektir.

Bu çerçevede **Hizb-ut Tahrir**, Almanya politika yapıcılarını İslam dünyasındaki askeri katılımlarını genişletme konusunda şiddetle uyarıyor. Fransız-Amerikalı aktörler için figüran olmak yerine Almanya, kendi stratejisini geliştirmeli ve uzun vadede mevcut yol arkadaşlıklarından ve ittifaklardan uzak durmalıdır. Osmanlı Hilafeti ile tarihi ittifakından dolayı Almanya, ABD, Fransa, İngiltere, Rusya ve Çin gibi aktörlere nazaran stratejik avantaja sahip. Uluslararası siyasette ortaya çıkmaya başlayan tek taraflılık göz önüne alındığında, Almanya, komşusu İslam dünyası ile sürdürülebilir olumlu bir strateji geliştirmeli.

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Almanca Konuşan Ülkeler

Medya Bürosu

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com |